

Virkeligheden gør det ganske umuligt for den at deltage i nogen Kamp, at berøve ogsaa den alle faste Støttestrukturer, at berøve den Orlogsværftet og berøve den 1½ Mill. Kr., af dens Budget. Det er efter nyere radikal Sprogbrug at „pleje og udvikle“ Forsvaretsmagten her i Landet, det have vi faaet at vide i Dag.

Endvidere mener jeg, at der er faldet nyt Lys over adskilligt ved de Udtalelser, vi have hørt om Stillingen til de ekstraordinære Militærbudgetter. Vi have hidtil haft god Grund til at antage, at det virkelig var Meningen at udføre de militære Love. Vi have haft god Grund til at mene, at man altsaa ogsaa vilde respektere de Friste, der ere satte for Anvendelsen af de bevilgede Beløb. Det var herpaa, jeg byggede mine Betragtninger, og der er jo af gode Grunde heller ikke nogen af de Herrer, der har gjort det fjerneste Forsøg paa at modbevise min klare Paavisning af, at hvis de vilde respektere de gældende Love, vilde de ekstraordinære Militærbudgetter paa § 26 paa Finansbudgettet for 1911—12 blive saadant noget som 8¾ Mill. Kr. Og saa henvise de os nu til, at det alligevel ikke er Meningen at anvende disse Beløb, thi de agte i den mellemliggende Tid — det vil altsaa sige inden den første Mandag i Oktober dette Aar — at faa Militærløvene forandrede saaledes, at det bliver helt andre Love, saa de ikke behøve at udføre de nuværende. Ja, anderledes kan jeg ved Gud ikke forstaa den Paastand, som fremkom fra de Herrer om, at de af mig nævnte Beløb, som ere ganske nødvendige Følger af bestaaende Love, ikke ville komme paa Finanslovsforslaget for 1911—12. De Herrer maa jo altsaa mene, at de ved et eller andet politisk Mirakel blive i Stand til at faa Forsvaretslovene ophævede og erstattede med andre i Tiden indtil den 1. Oktober d. A. Det er den højere Mystik, og jeg synes ikke, det er meget flatterende for en Regering at bevæge sig i slige Fantasier.

Og dertil kommer, at Regeringens Fremgangsmaade jo er stillet i et ganske overordentlig skærende Lys ved det, vi nu høre, at deres Hensigt er ikke at udføre Lovene, saaledes som vi maatte antage af deres Udtalelser ved første Behandling, og saadan som vi navnlig maatte antage af Udtalelserne her i Skrivelserne, som ledsagede Betænkningen til anden Behandling. Deres Hensigt er altsaa at søge det forandret, saaledes at det ikke en Gang kommer med paa Finanslovsforslaget for 1911—12; men da bliver det i højeste

Grad uforklarligt og uforsvarligt, at uden Nødvendighed have anvendt meget betydelige Beløb til Københavns Søbefæstning. Beløbene hertil skulle jo kun anvendes i en Periode af 8 Aar; der er ikke foreskrevet noget om, i hvilke Rater disse Beløb skulle anvendes. Ikke desto mindre foreslaar man paa det nu vedtagne Militærbudget at anvende 170,000 Kr. til Charlottenlundbatteriet — det er altsammen Ingeniørarbejde —, 900,000 Kr. til Saltholms Flak-Fortet, 270,000 Kr. til Dragørfortet og 50,000 Kr. til Saltholmsbatteriet foruden forskellige Artillerianskaffelser. Ja, det er oplyst, at Fundamenteringsarbejdet til Saltholms Flak-Fortet allerede er paa-begyndt foruden meget andet. Hvorledes man mener at kunne forsvare noget saadant, naar det er ens Tanke saa hurtigt som muligt at søge hele denne Lovgivning ændret og at faa det hele omstyrtet i Løbet af det kommende Aar, er mig fuldstændig ufatteligt, og Ministeriets Politik kommer i en ganske anden og meget skarpere Belysning, end den nogen Sinde før har været. Det er det glædelige, at man derved skaber større Klarhed, og det gør sin Nytte.

Maa jeg til den højtærede Finansminister sige, at det ikke er faldet mig ind at bebrejde ham, at han optager Laan, aldeles ikke. Jeg har kun stillet det i en lidt spøgefuld Belysning af hans egen Udtalelse fra i Sommer, hvor han saa saa overvættes skeptisk paa Laan. Hvis det nu er sandt, at det er hans Hensigt at optage et Laan paa 63 Mill. Kr., saa bliver der jo nogen Modsætning derimellem. Men i og for sig kan jeg meget godt forstaa, at den højtærede Finansminister vil optage et saadant Laan, som er nødvendigt for at dække den Underbalance, der kommer paa indeværende Aar, og den Underbalance, der ogsaa kommer paa Aaret 1910—11. Det kan jeg forstaa, og det hovedsagelig af den Grund, at det ikke ret vel vil være muligt at skabe Dækning for denne Underbalance paa anden Maade end netop ved Laan; thi de nye Indtægter, man eventuelt vil skabe, kunne ikke komme til Stede, inden den Periode er udløbet. Men det, jeg har sagt til den højtærede Finansminister, og som jeg altsaa ikke maa have været saa heldig at udtrykke klart, men som jeg nu vil haabe, at han vil forstaa, naar jeg gentager det, det er dette, at naar Finanslovsforslaget 1911—12 forelægges, maa der være en Plan til Stede om, hvorledes man i det lange Løb skal kunne føre Stats-husholdningen uden Laan, hvis den højtærede Finansminister ikke skal komme i